

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘
มีธรรมเป็นยศถาบรรดาศักดิ์

วันนี้จากนี้ตอน ๕ โมงเย็นก็จะไปเทศน์ที่ทุ่งศรีเมือง จังหวัดอุดรธานี ไปเทศน์งานวิสาขบูชา ทางกรุงเทพฯเขาก็เทศน์สนามหลวง ทางอุดรเขาก็เทศน์ทางนี้ หน้าตาของโลกเขาต้องเป็นอย่างนั้น เขาว่าเทศน์แข่งกัน เอ้า แข่งก็แข่ง ออกจากนี้ก็ไปชนลงกรุงเทพฯโน้น ถ้ากรุงเทพฯไม่เป็นทำให้มันตกทะเล ทางนี้ไม่เป็นทำให้ตกแม่น้ำโขง ใครเก่งก็รู้กันวันนี้ หลวงตาบัวจะขึ้นเทศน์ละบอกตรงๆ เลย ถ่าลงได้ขึ้นเวทีแล้วโบกมือๆ เลย พุดจริงๆ ถ่าไม่เทศน์ไม่เทศน์ ลงว่า เอา ตูมเลยเชียวยไมร่อ

จะเริ่มเทศน์ละ ผู้ถวายถวายเงียบๆ นะเราจะเทศน์ ผู้ที่มาถวายก็ถวายเงียบๆ เราเริ่มเทศน์ละที่นี้ ผู้ฟังก็ฟังเงียบๆ เปิดหูไว้ ปิดตา อย่ามองโน้นมองนี้ยุ่งเหยิงวุ่นวายเหมือนลิง ให้ดูใจสงบใจ ธรรมจะเข้าสู่ใจ ไหลเข้าสู่ใจ จะกล่อมใจให้มีความสงบเย็น วันนี้เป็นวันสำคัญทั่วแดนโลกธาตุ เทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมถือเป็นคนสำคัญทั้งนั้นในวันนี้เป็นวันครบทั้งสามมหามงคลของพระพุทธเจ้าที่มีต่อโลก วันประสูติหนึ่ง ประสูติก็ประสูติในป่า ไปประสูติอยู่ที่ป่ากลางทาง ตรัสรู้ก็ตรัสรู้ในป่า เพราะบำเพ็ญอยู่ในป่าตั้งแต่วันเสด็จออกทรงผนวช ทรงบำเพ็ญอยู่ในป่าทั้งนั้น ณ ตำบลอรุเวลาเสนานิคม รัฐมคธ เป็นเวลา ๖ ปีเต็ม ที่ฝึกทรมานอย่างเข้มงวดกวดขัน เวลาตรัสรู้ก็ตรัสรู้ในป่า เวลาจะปรินิพพานก็ไปปรินิพพานในป่า

ฟังซิป่านี้ประจำองค์ศาสดา ประจำพุทธศาสนาเรา ลบล้างได้อย่างไร ป่าเป็นธรรมชาติที่ระดับพุทธศาสนาให้สงบร่มเย็น ดังพระพุทธเจ้าทรงบำเพ็ญในป่าตั้งแต่วันเริ่มแรกเสด็จออกทรงผนวช จนกระทั่ง ๖ ปี อยู่ในป่าล้วนๆ เลย แล้วก็ตรัสรู้ในป่า บำเพ็ญในป่า เวลาจะปรินิพพานก็เสด็จไปกรุงกุสินารา สวนมัลลกะษัตริย์ ขอสถานที่นั้นจากมัลลกะษัตริย์ ปรินิพพานในนางรังทั้งคู่(ระหว่างไม้สาละคู่หนึ่ง) ในป่า ป่าจึงเด่นมากทีเดียวในวงพุทธศาสนา ถ่าไม่มีป่ามีเขาลำเนาไพรสำหรับการบำเพ็ญของพระแล้วพระพุทธเจ้าก็จะไม่ได้ตรัสรู้ พระสงฆ์สาวกก็ไม่ได้บำเพ็ญและได้ตรัสรู้ในป่าเป็นสรณะของพวกเรา เพราะท่านอยู่ในป่าทั้งนั้น ธรรมปรากฏขึ้นในป่า ป่าจึงเป็นของสำคัญ

วันนี้แสดงถึงเรื่องความเป็นมาแห่งความอัศจรรย์ของพระพุทธเจ้า ที่ทรงบำเพ็ญในป่า ทรงอยู่ในความมืดบอดมาเป็นเวลากี่กี่ปีกี่ปี ทรงปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้าเพื่อจะรื้อชนสัตว์ให้หลุดพ้นจากทุกข์ บำเพ็ญมา ๔ อสงไขยแสนมหากัป สำหรับพระพุทธเจ้าของเรา นี้ เรียกว่าน้อยกว่าบรรดาพระพุทธเจ้าทั้งหลาย บรรดาพระพุทธเจ้าท่านมี ๓ ประเภท

ประเภทที่หนึ่ง ทรงสร้างบารมีอยู่ ๑๖ อสงไขย อสงไขยแปลว่านับไม่ได้ ถึง ๑๖ ครั้ง ถ้าเทียบเป็นเงินทุกวันนี้ก็เรียกว่านับไม่ได้ เอาล้านเข้านับ เท่านั้นล้าน ร้อยล้าน พันล้าน อยู่ในล้านๆ อันนี้เรียกว่าอสงไขย นับไม่ได้ถึง ๑๖ ครั้ง ยังแสนมหากัปอีก นานแสนนาน นี่ประเภทที่หนึ่ง เวลาตรัสรู้แล้วทรงกว้างขวางมากมาย สั่งสอนสัตว์โลก ชนสัตว์โลก รื้อสัตว์โลกให้พ้นจากทุกข์ได้เป็นจำนวนมากอันดับหนึ่งแห่งพระพุทธเจ้าทั้งหลายในสามวงศ์สกุลของศาสนา

ประเภทที่สอง ทรงสร้างพระบารมีอยู่ ๘ อสงไขย แสนมหากัป นี่เป็นอันดับกลาง

ประเภทที่สาม พระพุทธเจ้าของเรา ทรงสร้างพระบารมี ๔ อสงไขย แสนมหากัป ได้เป็นพระพุทธเจ้าขึ้นมา

ผลแห่งการเป็นพระพุทธเจ้าในทั้งสามประเภทนี้นั้น พระพุทธเจ้าที่ประเภท ๑๖ อสงไขยเป็นประเภทที่หนึ่ง ถ้าว่าเร็วก็เร็วลำใหญ่มากทีเดียว รื้อชนสัตว์โลกให้หลุดพ้นจากทุกข์เป็นจำนวนมากมาย อันดับที่สองก็รองกันลงมา อันดับที่สามก็คือประเภท ๔ อสงไขย แสนมหากัป ตรัสรู้แล้วสั่งสอนสัตว์โลกมาโดยลำดับลำดา ในภัทรกัปนี้ก็มีพระพุทธเจ้า ๕ พระองค์ กกุสันโธ โภจนาคมน โกสสโป โคตโม อริยมุตไตรโย สุตท่ายก็เป็นพระอริยมุตไตรโยจะมาตรัสรู้ถ่ายทอดต่อจากพระพุทธเจ้าของเราลงไป แต่พระองค์สุดท้ายนี้รู้สึกว่าคุณไม่ลำบากลำบาก เสียดใจออกทรงผนวชเพียง ๗ วันเท่านั้น ท่านได้ตรัสรู้ขึ้นมา เป็นศาสดาสอนโลกอยู่ ๔ หมื่นปี ท่านครองราชสมบัติอยู่ ๔ หมื่นปี นี่คือพระอริยมุตไตรโย ท่านเป็นกษัตริย์ เสียดใจออกทรงผนวช ๗ วันได้บรรลुरुธรรมเป็นศาสดาขึ้นมา สอนโลกอยู่ถึง ๔ หมื่นปี เสร็จแล้วก็เสด็จนิพพาน ธรรมะคำสั่งสอนก็รื้อพร้อมไปเลยกับพระองค์ ปรีนิพพาน

ส่วนพระพุทธเจ้าของเราพระชนม์ของท่านมีเพียง ๘๐ ปี ถึงอายุขัยแล้วพระองค์จึงประทานโอวาท เหมือนว่าเป็นบันไดสำหรับไต่เต้าของสัตว์ทั้งหลายขึ้นสู่แดนพ้นทุกข์ โดยลำดับลำดามา เป็นเวลาประมาณ ๕ พันปีที่ประทานพระโอวาทเอาไว้แทนศาสดาของเรา ให้ผู้ที่มุ่งบุญมุ่งกุศลมุ่งมรรคผลนิพพาน และมุ่งเพื่อความพ้นทุกข์ ได้พยายามอุตสาหะตะเกียกตะกายตามสายทางที่ทรงประทานไว้แล้วนี้ เพื่อจะได้เป็นสิริมงคลในภพในชาติของตน เพราะการเกิดการตายนี้จะถ่ายทอดตัวเองตลอดเวลา ถ่ายทอดภพนี้ถ่ายทอดภพนั้น ไปสู่ภพนั้นภพนี้ นี้เรียกว่าถ่ายทอดตัวเอง แล้วจะได้สร้างคุณงามความดีนี้สืบต่อไป ได้อาศัยพระโอวาทคำสั่งสอนคือทางเดินอันราบรื่นตั้งงามเพื่อความพ้นทุกข์ ให้สัตว์ทั้งหลายได้หลุดพ้นเป็นลำดับลำดา เพราะการดำเนินตามพระพุทธเจ้า

นี่ละศาสนาพุทธของเราจะยุติลงที่ ๕ พันปี พระองค์ทรงวางตาข่ายครอบไว้หมดแล้ว พอถึง ๕ พันปีนั้นแล้ว ความระลึกถึงบาปถึงบุญนี้จะไม่ มี จะมีแต่เราจะตัดมหา

กิเลสประเภทใหญ่ๆ แสดงฤทธิ์แสดงเดชขึ้นมา ลบล้างบาปบุญนรกสวรรค์ไม่ให้มีเหลือภายในใจ แต่สิ่งที่เป็นภัยต่อสัตว์โลกนั้นแสดงฤทธิ์แสดงเดชขึ้นมาเป็นลำดับลำดับ ความโลภก็มาก ความโกรธก็มาก ราคะตัณหา也多 ทุกสิ่งทุกอย่างที่จะให้เกิดไฟเกิดไฟแตกกระจายออกไปจากกิเลสกองใหญ่ๆ นี้ ก็ชิงแข่งโดมิแต่ไฟแต่ไฟเผาไหม้กัน

มองเห็นกันทักทายกันด้วยหอกด้วยดาบ ด้วยศาสตราอาวุธ ไม่ได้ทักทายกันด้วยความสวัสดิมีโชคมีชัยเป็นมงคลอะไรเหมือนผู้มีธรรมในใจเลย นี่เรียกว่าศาสนาเข้าควบคุมหมดแล้ว พุทธศาสนาเป็นน้ำดับไฟได้ดับลงโดยสิ้นเชิง เหลือตั้งแต่พวกพินพวกไฟเผาไหม้หัวใจสัตว์ทั้งหลายโดยถ่ายเดียวเท่านั้น ท่านเรียกว่าหมดศาสนา ที่นี้เวลาหมดศาสนา สัตว์ทั้งหลายไม่มีความหมายเลย มีแต่ความทุกข์ความทรมานอย่างเดียว เพราะไม่มีน้ำดับไฟคือธรรม าระดับดับความชั่วช้าลามกทั้งหลาย เพื่อเป็นความสงบร่มเย็นขึ้นมาอย่างนี้ไม่มี จึงมีตั้งแต่ความทุกข์ความเดือดร้อน

นี่ก็นานแสนนานกว่าจะได้พุทธศาสนาโผล่ขึ้นมาอีก เช่น จากพระพุทธเจ้าของเรา ไปถึงพระอริยมेटไตรยนี้ ระหว่างนี้ท่านเรียกว่าพุทธรันดร พุทธรันดรคือระหว่างพระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ที่จะมาตรัสรู้ ในพุทธรันดรนี้เรียกว่าเป็นสูญญกับในตัวของมันเสร็จ คือสูญเปล่าว่างเปล่าจากความดีงาม ความคิดความปรุงอันเป็นอรรถเป็นธรรมเป็นสิริมงคล ดังที่ผู้มีศาสนานับถือศาสนาปฏิบัติกันบรรเทาทุกข์ไปโดยลำดับนั้น อยากรว่าไม่มีมีตั้งแต่ไฟเผาไหม้กันตลอดไป จนกระทั่งพระพุทธเจ้าอุบัติขึ้นมาขึ้นมานั้นละที่นี้

ที่พระพุทธเจ้าจะอุบัติขึ้นมา ก็ทรงเล็งญาณดูก่อน ก่อนที่จะเป็นพระพุทธเจ้าก็ทรงทราบด้วยญาณ เพราะพระญาณแก่กล้าแล้วสมควรที่จะมาตรัสรู้ เช่น พระอริยมेटไตรยของเรา ในระยะที่จะเสด็จมานั้นบรรดาสัตว์ทั้งหลายทำลายซึ่งกันและกันอย่างชอกช้ำ ทุกสิ่งทุกอย่างไม่มีขึ้นดี เป็นพินเป็นไฟเผาไหม้กันมาตั้งแต่หมดศาสนาของพระพุทธเจ้า จนจะมาปรากฏศาสนาของพระอริยมेटไตรยขึ้นมาเป็นเวลานาน สัตว์ทั้งหลายทำลายกันมากต่อมากแล้ว เลยมาเห็นโทษแห่งการทำลายกันว่าไม่มีประโยชน์อะไร มีแต่โทษล้วนๆ ภัยล้วนๆ มหาภัยล้วนๆ เรื่อยมา และรู้สึกโทษของตัวเอง ต่างคนต่างรู้สึกโทษเพราะการทำลายกัน จนไม่มีมนุษย์ที่ไหนจะเหลือแหละ ฆ่ากันทำลายกันเหมือนว่าเป็นปูเป็นปลาไปอย่างนั้น แล้วก็กลับมาเห็นโทษกัน

ชีวิตของมนุษย์ที่มีความทุกข์ความทรมานนั้นก็หดย่นลงมาๆ แต่ก็จะแสดงเพียงย่อๆ ให้พอเหมาะสมกับเวลา เวลาที่พอมีความเมตตา ความเห็นโทษแห่งความทุกข์ความทรมานอันเกิดจากกิเลสให้เป็นไฟเผาไหม้กันขึ้นมาแล้ว ก็เกิดความเมตตากันขึ้นมา เห็นโทษแห่งการทำลายกันแล้วเรียกว่ามาจับมือกันเสียที่หนึ่ง มาเป็นมิตรเป็นสหายกัน ต่างคนต่างระลึกถึงคุณค่าแห่งความสงบร่มเย็นของธรรม เห็นโทษแห่งความฉิบหายวาย

ปวงของกิเลสที่มันพาสร้างให้เผาไหม้กันทั้งเป็นทั้งตาย เผาไหม้ในนรก เผาไหม้ในเมือง มนุษย์ไม่หยุดไม่ถอย เมื่อเห็นโทษเต็มหัวใจแล้วก็พยายามละความชั่ว แล้วสร้างความดี ขึ้นมา จิตใจเปิดอ้าสำหรับรับธรรมทั้งหลาย เจริญเมตตาธรรมเป็นลำดับลำดับมาโดยลำดับ บารมีก็สูงส่งขึ้นมา ๆ

ก่อนที่พระพุทธเจ้าจะมาตรัสรู้นั้น บรรดาสัตว์ทั้งหลายได้สร้างบารมีมา ผู้มีอุปนิสัย ปัจเจกจะบรรลุถึงมรรคผลนิพพานจึงมีจำนวนมาก และรองลำดับกันลงมา ๆ ตั้งแต่ผู้ที่ยัม แยมแจ่มใสที่จะรอรับอรรธรับธรรมอยู่แล้ว พอท่านตรัสรู้อขึ้นมาเท่านั้น การแนะนำสั่งสอน สัตว์โลก การแนะนำสั่งสอนจึงมีมาก บรรดาสัตว์โลกทั้งหลายที่ได้ยินได้ฟังธรรมของ พระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ ๆ เช่น พระอรหันต์ที่รอที่จะมาสั่งสอนข้างหน้าก็เหมือนกัน พอประทานพระโอวาทเท่านั้น สัตว์ทั้งหลายได้บรรลุธรรมถึงมรรคผลนิพพานมีจำนวน มาก ๆ เป็นลำดับลำดับมา นี่ละผู้ที่จะมาบรรลุธรรมต้องเป็นผู้มีอุปนิสัยปัจเจกสั่งสมมารอรับ พระพุทธเจ้าจะมาตรัสรู้แต่ละพระองค์ พอประทานพระโอวาทลงมานั้นทางนั้นยอมรับอยู่ แล้ว รับกันได้ง่าย ปฏิบัติกันได้สะดวกสบาย พันทุกข์กันไปได้อย่างง่ายดาย ๆ เพราะบารมี สมบูรณ์แล้ว

นี่ละการที่จะอุบัติขึ้นของพระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ เป็นความลำบากลำบากเป็นอย่างนี้ พระพุทธเจ้าของเรานี้ก็ไปถึง ๕ พันปี การแสดงออกของพระพุทธเจ้าที่ประทานไว้ นี้ ล้วนแล้วตั้งแต่เป็นสวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้วทั้งนั้น ไม่มีคำว่าผิดว่าพลาด แสดงไว้ โดยถูกต้อง พอหมด ๕ พันปีแล้วก็จะเข้าเป็นสูญญกัป ศาสนาไม่มี วางเปล่าจากศาสนา มี แต่พื้นแต่ไฟเผาไหม้โลกเป็นเวลานานแสนนาน ท่านเรียกว่าพุทธันดร ระหว่าง พระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ตรัสรู้ เรียกว่าพุทธันดร แล้วก็สูญญกัปเผาไหม้สัตว์ ทั้งหลายทั้งปวง มรรคผลนิพพานไม่มี เรื่องความดีทั้งหลายถูกลบล้าง มีแต่พื้นแต่ไฟขึ้น เผาไหม้โลกแหลกเหลวไปหมด

จึงลำบากสำหรับสัตว์โลกที่เกิดมา ไม่ทราบว่าจะมาเจออายุศไหนละซิ เวลานี้เป็น ยุคที่กึ่งกลางของพระพุทธศาสนา ศาสนาของพระพุทธเจ้านี้เคยให้ความร่มเย็นแก่โลก ตั้งแต่เริ่มแรกที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้เรื่อยมา บรรดาสัตว์ทั้งหลายที่รับพระโอวาทของ พระองค์ที่ทรงสั่งสอนมา ได้รอดพ้นจากทุกข์ไปเป็นลำดับลำดับมา นับตั้งแต่ประเภทอรหันต์ อนาคา สกิทาคา พระโสดา พระอริยะและปุถุชน ได้รับความดีงามตลอดมาจนกระทั่ง ปัจจุบันนี้ นี่เรียกว่าผลประโยชน์ที่ได้จากพระพุทธเจ้า

การเทศน์ก็ต้องขอภยันะ หลงลืม สับสนปนเปกัน ความจำไม่ค่อยดีแล้ว ทีนี้มาถึง กึ่งกลางพุทธกาลนี้เป็นยังงัยพุทธศาสนาของเรา ตั้งแต่ก่อนเมืองไทยของเรานี้ก็ถือพุทธ ศาสนามานมนาน บ้านเมืองก็มีความสงบร่มเย็นเป็นสุข เรื่องพื้นเรื่องไฟไม่ค่อยมี เรื่องราว

ต่าง ๆ ไม่ค่อยมี มีแต่เรื่องศีลเรื่องธรรม พบกันเป็นญาติเป็นมิตรเป็นสหาย เป็นคู่พี่เป็น พี่ตายกันได้ตลอดมา ครั้นต่อมา ๆ นี้ก็เลสเต็ดหันนั้นก็แตกกระจายออกไปจากหัวใจ แผ่ พังพานออกมาทำลายพวกเรา กลับตาลปัตรความรู้ของแต่ละคน ๆ ให้เห็นชั่วเป็นดี เห็นดี เป็นชั่วไป พลิกแพลงเปลี่ยนแปลง เลยกลายเป็นเห็นชั่วเป็นดีไป เห็นดีเป็นชั่วไปหมดเลย คำว่าบาปว่าบุญว่ามรรคผลนิพพานค่อยร่อยหรือจากหัวใจ ไม่ค่อยเชื่อและไม่เชื่อ

ทั้ง ๆ ที่ธรรมชาติเหล่านี้เป็นความจริงมาตลอดกาลไหน ๆ ร้อยเปอร์เซ็นต์ไม่ ลดราวาตอกแต่อย่างใด แต่ความรู้ความเห็นของสัตว์ก็เข้าไปบดบังในสิ่งเหล่านี้ให้ลดน้อย ถอยลงไป จนกระทั่งถึงว่าบาปไม่มี บุญไม่มี นรกไม่มี สวรรค์ไม่มี แล้วก็สร้างตั้งแต่บาป แต่กรรมหนาแน่นขึ้นเป็นลำดับลำดับในแดนพุทธศาสนาของเรา เราพูดเฉพาะที่เรายังเป็น เด็ก ตั้งแต่เป็นเด็กมานี้จนกระทั่งถึงได้มาบวชนี้เป็นเวลานาน เฉพาะมาบวชนี้ก็ ได้ ๗๒ ปี เต็มเลย บวชมาที่แรกมองดูพระเจ้าพระสงฆ์ก็นำเคารพเลื่อมใสมาบูชา แล้วเข้าไปปฏิบัติ เกิดความสงบร่มเย็นเป็นสุขเรื่อยมา

ครั้นนานมา ๆ พระเจ้าพระสงฆ์เราก็ค่อยเปลี่ยนแปลงความรู้สึกภายในจากธรรม กลายเป็นกิเลสไปเสีย และแปรสภาพแห่งธรรมคือความดีงามภายในใจ กลายเป็นพิษเป็น ภัย ออกมาจากตัวเองกระทบกระเทือนผู้อื่นให้ได้รับความเดือดร้อนระส่ำระสายทั่ว ประเทศไทยเวลานี้ พอจะทราบได้ไม่ใช่หรอ นี่ละคือความต่ำทรามของจิตใจ มันหมุนเข้าไปสู่ฟืนสู่ไฟ แล้วออกมากกระทบกระเทือนกัน ประหนึ่งว่าศาสนาที่เป็นน้ำดับไฟนี้ไม่มีอยู่ในแดนพุทธศาสนาเลย ทั้ง ๆ ที่น้ำมีอยู่แต่ไม่นำมาดับไฟ ปลอ่ยให้ไฟส่งเสริมไฟให้ ลูกกลมขึ้น เปลวจรดเมฆนุ่น เปลวพินเปลวไฟ โลกทั้งหลายจึงมีตั้งแต่ความทุกข์ความ เดือดร้อน

เพราะธรรมมีอยู่เหมือนว่าน้ำมี แต่ไม่มีใครนำมาดับ ไม่มีใครนำมาแก้ไขความ ผิดพลาดของตัวเอง ซึ่งเป็นเหมือนกิริยาแห่งไฟเผาตัวและส่วนรวมบ้างเลย แล้วก็ปลอ่ยให้ โลกนี้หมุนตัวไปด้วยไฟด้วยไฟ ความคิดความเห็นที่ถูกต้องดีงามอันเป็นอรรถเป็นธรรม ซึ่งเคยใช้กันมาตั้งแต่โบราณ กลับกลายเป็นความผิดพลาดไปหมด ความผิดพลาดที่ กิเลสมันแสดงฤทธิ์แสดงเดชขึ้นมา นั้น กลายเป็นเรื่องมงคลไปหมด เป็นของดีของดี ยก ยอปอปั้นขึ้นไป จอมปลอม ๆ ขึ้นมา

เช่นยกเทวทัตขึ้นมาเป็นเทวดาอย่างนี้เคยมีหรือ เดียวนี้กำลังนะ ยกคนที่ชั่วช้า ลามก สังคมเขารังเกียจจะตายไป เอาขึ้นมาเป็นผู้ปกครองชาติบ้านเมือง นี่ละมันพลิก ขึ้นมาอย่างนี้ ที่นี้บ้านเมืองเราก็หาความสงบร่มเย็นไม่ได้ ถ้าว่าเจ้านายก็เป็นเจ้านาย เพชฌฆาต เจ้านายอำนาจบาตรหลวงป่า ๆ เกื่อน ๆ ไปเสีย ไม่ปฏิบัติโดยทำนองคลองธรรม กฎหมายบ้านเมืองและศีลธรรมบ้างเลย เลยมีตั้งแต่เรื่องจอมปลอมมาครอบงำชาติ

ศาสนา พระมหากษัตริย์ สุดท้ายก็จะจมไปด้วยกัน เพราะอำนาจของกิเลสที่มันมีกำลังมาก ซึ่งต่างคนต่างสั่งสมขึ้นมาตั้งแต่ เลยเกิดความเดือดร้อนทั่วหน้ากัน ขอให้พี่น้องทั้งหลาย ทราบตั้งแต่บัดนี้

หลวงตาบ๊วยยังไม่ตาย บวชมาสังเกต ปฏิบัติมาโดยลำดับลำดับ มาถึงระยะนี้แล้วรู้สึก ว่า ศาสนาเราได้รับความกระทบกระเทือนมากที่สุดจากกิเลส ที่จะทำศาสนาให้ฉิบหาย วายปวง ให้โลกทั้งหลายเป็นสัตว์เดรัจฉานกันไปหมด หรือเป็นสัตว์นรกทั้งเป็นไปหมดได้ โดยไม่ต้องสงสัย เพราะหัวหน้าเป็นอำนาจบาตรหลวงป่าๆ เลื่อนๆ นำมาปกครองชาติ บ้านเมือง ทำให้ผู้มีสมบัติผู้ดีทั้งหลายกลายเป็นคนต่ำช้าเลวทราม เป็นบ่อของกิเลสไป เสียหมด มีแต่กิเลสเป็นเจ้าอำนาจบาตรหลวงครองบ้านครองเมือง ก็เรียกว่ามหาโจรครอง บ้านครองเมือง ก็หาความสงบไม่ได้ นี่ละเวลานี้กำลังเข้ายุค ในเมืองไทยเรานี้แหละ มองเห็นได้อย่างชัดๆ

ถ้าวงศาสนาก็ใครจะทำความสงบร่มเย็นได้ยิ่งกว่าพระ พระเป็นแนวทาง พระเป็น น้ำดับไฟ พระเป็นร่มโพธิ์ร่มไทร วัตวาเป็นสถานที่อยู่แห่งผู้เดือดร้อนเข้ามาพึ่งร่มพึ่งเงามา โดยลำดับ บรรดาประชาชนพอมองเห็นพระ เขามีจิตใจอ่อนน้อมถ่อมตน กราบไหว้บูชา เป็นขวัญตาขวัญใจเป็นระยะๆ ไป นี่ก็เป็นน้ำดับไฟประเภทหนึ่ง เป็นประเพณีของผู้รักศีล รักธรรม ต่างคนต่างปฏิบัติตามศีลตามธรรม เห็นกันสนิทติดใจด้วยกัน ไม่ได้เลือกชาติชั้น วรรณะเป็นยังงี้ เป็นความไว้วางใจกัน ตายใจกัน เพราะอำนาจแห่งธรรมประสานให้แน่นหนา มั่นคงนี้กระชับแน่น เข้าไปหากันแล้วหากเป็นมิตรเป็นสหายพึ่งเป็นพึ่งตายกันได้โดยไม่ต้องเสกสรร นี่ละธรรมประสานเข้าที่ตรงไหน

แต่เวลานี้กิเลสกำลังเข้าไปตีไปแยก ไปยุไปแย่งก่อกวนเผาไหม้เผาไหม้ คัดค้านที่นั่น คัดค้านที่นี่เรื่อยมาอย่างนี้ ที่นี้ในวงพระของเราซึ่งเป็นวงที่ตายใจได้สำหรับชาวพุทธ ทั้งหลายก็กลายเป็นวงผีไปแล้ว เรียนมาเท่าไรคัมภีร์เดียวกัน จิตใจเปลี่ยนแปลงไปเสีย อย่างเดียวคัมภีร์นั้นก็ไม่มี ความหมายอะไรเลย มีแต่กิเลสสร้างความหมายขึ้นมาอย่าง จอมปลอม ยกยอปอปั้นตัวเองขึ้นว่าเป็นชั้นนั้นชั้นนี้ เรียนจบชั้นนั้นชั้นนี้ เป็นเจ้าสมณศักดิ์ เจ้าคณะนั้นเจ้าคณะนี้

เริ่มต้นตั้งแต่บวชมาแล้วก็จับพัดยศให้กัน เป็นสมุห์ ไบฎีกา เป็นพระครูพระคณ จากนั้นก็เป็นเจ้าฟ้าเจ้าคุณ สมเด็จ มันก็มีตั้งแต่ชื่อเปล่าๆ เพราะเจ้าของไม่สนใจ แต่เอา ชื่อเอานามที่ไพเราะเพราะพริ้งมาประดับ ก็เท่ากับเอาดอกไม้ไปประดับโลงผีนั่นเอง หรือ จะเอาทองคำไปประดับโลงผี ทองคำเป็นทองคำ แต่โลงผีต้องเป็นโลงผีอยู่นั่นแล ใครจะไป กราบไหว้โลงผีว่าเป็นสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์วิเศษที่ไหน ศักดิ์สิทธิ์วิเศษที่ดังามก็มีแต่เครื่องประดับ อยู่ภายนอก เช่น ทองคำ ดอกไม้ เขาเอามาประดับโลงผีเท่านั้นเอง ส่วนผีก็อยู่ในหีบในศพ

ผีนั้นแหละ ก็เป็นผีตลอดไปนั่นแล อันนี้คนที่ทำตัวให้เป็นผีตายทั้งเป็น พระทำตัวให้เป็นพระตายทั้งเป็น เน่าเพะทั่วแดนไทยเราแล้ว ใครจะเอาอะไรมายกยอปอขึ้น เอาชั้นนั้นชั้นนี้ เรียนจบชั้นนั้นชั้นนี้ เอามาประดับตกแต่ง เอาสมณศักดิ์เข้ามา เจ้าฟ้าเจ้าคุณกระทั่งสมเด็จพระเอกาก็มีแต่ชื่อแต่นามที่ประดับอยู่ภายนอก

เหมือนเขาเอาสิ่งดีงามทั้งหลายมาประดับโลงผีนั้นเอง แต่ตัวผีจริง ๆ มันก็เป็นผี ตัวคนที่มีจิตเลวร้ายก็เป็นจิตเลวร้าย เลวทรามอยู่ในตัวของมันเอง แล้วก็ก่อความเดือดร้อนให้ผู้มีสมบัติผู้ดีทั้งหลายได้รับความกระทบกระเทือน แม้ที่สุดผู้ที่ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบอยู่ในป่าในเขาก็ได้รับความกระทบกระเทือนทั่วหน้ากัน นี่ก็เพราะพวกเสกสรรปั้นยอเห็นชื่อเห็นนามดีกว่าตัวของเรานั้นเอง ดีกว่าความจริงคือธรรม ไม่ได้ปฏิบัติตามธรรม ถ้าปฏิบัติตามธรรมแล้ว ยศอันใดนะที่จะสูงส่งยิ่งกว่ายศของธรรมไม่มีเลย ท่านจึงเรียกว่า โลกุตระธรรม แปลว่า ธรรมเหนือโลก

เราสมาทานปฏิบัติธรรมนี้เข้าไปเถอะ ไม่ต้องหาเรื่องยศถาบรรดาศักดิ์ที่ไหน ไม่ต้องไปหา ยศถาบรรดาศักดิ์ที่สูงเลิศเลอเป็นลำดับอยู่ในการปฏิบัติของเราแล้ว ผลงานคือธรรมที่ได้มาครองใจเป็นความสงบร่มเย็น เป็นความสว่างไสวภายในจิตใจ นี่คือยศของพระ นี่คือสมณศักดิ์ของพระ ธรรมเป็นยศถาบรรดาศักดิ์เสียเองประดับคนผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ ผู้นั้นงามไปหมด ไม่ต้องตั้งชื่อตั้งนามให้เป็นชั้นนั้นชั้นนั้นก็ตาม อันนั้นเป็นเครื่องประดับเฉย ๆ แต่ตัวเป็นโลงผีก็ไม่เกิดประโยชน์อะไร

ตัวที่เป็น ๆ อยู่นี้ปฏิบัติตัวให้เป็นคนดีนี้เป็นผู้มีคุณค่ามาก ไปที่ไหนเจ้าของก็อบอุนเอ็นใจ ใครได้พบได้เห็นที่ไหนเขาอยากกราบอยากไหว้บูชา เพื่อเป็นขวัญตาขวัญใจตลอดไป นี่คือพระให้ความร่มเย็นแก่โลกจากความร่วมมือของตัวเองที่ได้ปฏิบัติมาเต็มเม็ดเต็มหน่วยแล้ว ย่อมเป็นที่ตายใจของผู้นับถือพระ มองเห็นพระกราบไหว้บูชาเป็นขวัญตาขวัญใจอย่างสนิทใจตลอดมา นี่ละพระแท้เป็นอย่างนั้น ธรรมแท้เป็นอย่างนั้น เดียวนี้งานนี้มันแปลกมันปลอม เอาแต่ของปลอมขึ้นมาเป็นของแท้ของจริง มันก็เลอะไปหมด

ธนบัตรจริงที่ใช้กันทั่วโลกดินแดนปิดออกหมด เอาแต่ธนบัตรปลอมของปลอมออกมาใช้ ก็ทำโลกให้เดือดร้อนวุ่นวาย ของปลอมออกไปที่ไหนอย่าเข้าใจว่าจะมีความสงบร่มเย็นนะ ต้องเป็นพินเป็นไฟเผาไหม้ไปตามจำนวนของปลอมที่มีมากมีน้อยอยู่โดยดี ถ้าเป็นของจริงมีมากมีน้อยสงบร่มเย็น มีคุณค่าตลอดไป อยู่ภายในตัวก็ดี อยู่ในตู้ในหีบในร้านค้าใดก็ดี เป็นความสงบร่มเย็น สว่างแก่เจ้าของผู้ได้ครองในสมบัติเหล่านั้น และสว่างแก่ลูกค้าที่เข้าไปชมเป็นขวัญตาขวัญใจ แม้ไม่มีเงินจะซื้อก็ตาม ได้ชมขณะหนึ่งก็ดี เหมือนอย่างเราไปชมห้างร้านทองคำต่าง ๆ ที่ไหน ๆ ก็ตาม สว่างตามานะ นี่ละอรรถธรรมเป็นอย่างนี้ จึงไม่จำเป็นจะต้องไปหายศถาบรรดาศักดิ์ที่ไหนเอามาเหยียบย่ำทำลายธรรม

ให้เสียหายเปล่าๆ เพราะสิ่งเหล่านั้นเป็นความสกปรกจากคำเสกสรรปั้นยอของกิเลส ที่มันแสดงขึ้นมาว่าเป็นของจริง ทั้งๆ ที่มันเป็นของปลอม เอามาโปะเข้าตรงไหนๆ ก็เลยเป็นของปลอมไปหมด ธรรมแท้ที่อยู่ภายในใจ ไม่ต้องหาอะไรมาประดับ

ท่านอยู่ไหนก็อย่างนั้น พระพุทธเจ้า สวาททั้งหลาย ธรรมเต็มหัวใจแล้วท่านเป็นสรณะของโลกได้โดยสมบูรณ์ เรานี้เรียนมาก็ชั้นกัมมียศถาบรรดาศักดิ์ สมณศักดิ์ได้มาก็ชั้นกัมมิ เป็นสรณะของใครได้ไหม มองดูแล้วไม่เห็นมี นอกจากตัวเองก็เดือดร้อนหาที่พึ่งไม่ได้ แต่ประกาศตนเป็นผู้ยิ่งใหญ่ด้วยศถาบรรดาศักดิ์ แต่ไม่มีใครเคารพนับถือก็ไม่เกิดประโยชน์อะไร เพราะฉะนั้นจึงขอให้ทุกๆ ท่านปฏิบัติศีลธรรมให้เป็นยศถาบรรดาศักดิ์ ให้เป็นคุณค่าหลักธรรมชาติขั้นสูงใจ อยู่ที่ไหนท่านจะเย็นสบายๆ ไปหมด ให้ต่างคนต่างปฏิบัติอย่างนี้

พระพุทธเจ้าตรัสรู้ขึ้นมา ก็เพื่อจะชะล้าง ความสกปรกมอมแมมดั่งที่กล่าวถึงอยู่เวลานี้ ให้หมดไปๆ จางไป โลกจะได้มีความร่มเย็นเป็นสุขบ้าง แต่ก่อนทำไมไม่เป็นสุข ก็เพราะความสกปรกมอมแมมเป็นตัวพินตัวไฟเผาไหม้ที่หัวใจ แล้วก็กระจายออกไปทางมารยาท ให้ผิดพลาดไปหมดไม่มีอะไรดี ผลที่ได้รับก็มีแต่เคราะห์แต่กรรม ได้รับความทุกข์ความเดือดร้อน ใครอยู่ที่ไหนก็เดือดร้อนวุ่นวายเต็มไปหมดด้วยกัน เพราะไม่มีธรรม แต่เรียกหาธรรม เรียกร้องหาธรรม หากไม่ปฏิบัติธรรมมันก็ไม่เกิดประโยชน์อะไร เราไม่ต้องเรียกร้องแบบนั้น แบบลมๆ แล้งๆ ให้เรียกร้องด้วยความเป็นธรรม ระลึกถึงพระพุทธเจ้าแล้วให้ปฏิบัติตนตามกำลังความสามารถของตน นี่เป็นมงคลแก่เราแล้ว แล้วก็ป็นมงคลแก่จิตใจของเราประจำตัวเราไปด้วย อันนี้ไม่ต้องไปหาอะไรมาประดับประดาตกแต่งละเลศเลอไปตามๆ กัน

นี่ละศาสนาอยู่ในย่านกลางนี้ กำลังพืดกำลังตักกัน ผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติงาม ผู้มีสมบัติ ผู้มีส่วนมากมักได้รับความเดือดร้อนจากพวกที่เลวทรามต่ำช้าด้วยจิตใจ คอยทำลายผู้อื่นให้เอนให้เอียงให้แตกกระจัดกระจาย ยุแหย่ก่อกวนแบบนั้นแบบนี้หลายพันคน พวกนี้คือพวกอยู่ไม่เป็นสุข ถ้าได้ก่อกวนคนอื่นแล้วถือว่าเป็นสุข ทั้งๆ ที่ตัวของมันเองเป็นทุกข์ ไพนรกอเวจีสู้ไม่ได้ มันก็บอกว่ามันเป็นคนดี สำคัญว่าเป็นคนดี ก็สั่งสมอันนี้มากขึ้น จนเผาโลกให้พินาศสาดกระจายไปได้นะ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ จะพังลงได้ด้วยอำนาจแห่งความชั่วช้าลามก ที่ต่างคนต่างส่งเสริมขึ้นแบบจอมปลอมนี้ จะไม่มีอะไรขึ้นดีเหลืออยู่เลย

เพราะฉะนั้นเพื่อแก้อันนี้ จึงให้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติดีปฏิบัติชอบแก่ตัวเอง ตลอดดวงคณะพรรคพวก ให้ต่างคนต่างสอดส่องมองดูสิ่งที่จะเป็นของเลวร้ายเข้ามาทำลาย ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ของเรา ให้ต่างคนต่างสำรวมระวัง อย่าสักแต่ว่าหลับหูหลับตาอยู่

ไปกินไป พวกโจรมันชอบทำลายคนนอนหลับนะ ถ้าเวลาเขาอยู่สุด ๆ ร้อน ๆ โจรมารมันไม่ค่อยเข้าบ้านละ ไม่ค่อยไปขโมยอะไร แต่พอเจ้าของหลับนอนหรือตึกสังัดนี้โจรจะด้อมออกไปแ่งนั่นแ่งนี้ แล้วขโมยของจนไม่มีตับปอดเหลืออยู่ภายในตัวเลย นี่โจรจะเอาเวลาเปลอ ไอ้พวกเรามีแต่ความเปลอเนื้อเปลอตัวว่าตัวทำดีไม่มีอะไร ๆ ผู้มันทำชั่วมันมีอยู่นั้นมันจะคอยทำชั่วในเวลาคนดีเปลอตัวนั้นแหละ เพราะฉะนั้นคนดีจึงเปลอตัวไม่ได้ เปลอตัวเมื่อไรเป็นเสียเปรียบ ๆ ให้พากันตั้งอกตั้งใจสำรวมระวัง

ต่างคนต่างมีชาติเป็นของตนด้วยกันหมด ชาติไทยเราร้อยเปอร์เซ็นต์เหมือนกันเป็นคนชาติไทยด้วยกัน เป็นสมบัติของชาติ เมื่อเป็นสมบัติของชาติ เราต่างคนต่างเป็นเจ้าของของชาติด้วย ให้ต่างคนต่างระมัดระวังรักษาด้วยความเข้มงวดกวดขัน ใครที่ไม่แน่ใจในกิริยามารยาทการแสดงออกอย่าไปเชื่อถ้อยมัน เชื่อถ้อยมันเท่ากับมันได้กำลังวังชาแล้วกลับมาตีหัวเราอีก เอาเรานั้นละไปเป็นเครื่องมือให้มาทำลาย ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ของเรา พากันจดจำเอานะ

วันนี้เป็นวันวิสาขบูชา พระพุทธเจ้าตรัสรู้ เราจะไม่แสดงอะไรมากมายนักนะ เพราะการตรัสรู้นี้แสดงมาตลอดอยู่แล้ว วันนี้เอาคติอันดีงามจากการตรัสรู้ของพระพุทธเจ้า นำธรรมมาเป็นน้ำดับไฟแก่โลก ให้เรานำน้ำนี้คือธรรมไปปฏิบัติแก่ตนเอง เพื่อความสงบร่มเย็น ให้ต่างคนต่างรักษาตน นตฺถิ อตฺตสมฺมึ เปมฺิ ความรักอื่นเสมอรักตนไม่มี นั่นท่านบอกไว้แล้ว รักสิ่งใดก็ตาม แต่ไม่มีอันใดที่จะเสมอด้วยความรักตน เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้วเราต้องถือตัวของเราเป็นประกัน ในการรักษาด้วยความเข้มงวดกวดขัน อย่าเปลอเนื้อเปลอตัว อย่าลืมนเนื้อลืมตัว ให้ต่างคนต่างปฏิบัติ

สิ่งใดที่ไม่ดีงาม คำสอนของพระพุทธเจ้าเป็นคำสอนของจอมปราชญ์ ให้นำมาปฏิบัติเป็นแนวทางที่ชี้บอก ให้แก้ไขดัดแปลงไปตามธรรมของพระพุทธเจ้า เราทั้งหลายจะค่อยดีวันดีคืน ใจดวงนี้จะมีความสงบร่มเย็นต่อไป อยู่ในภพชาตินี้ก็สงบร่มเย็น ออกจากภพชาตินี้ได้ธรรมสมบัติมาครองใจแล้ว ไปภพชาติใดไม่จนตรอกจนมุมคนเรา เมื่อมีธรรมเป็นสมบัติของใจไปที่ไหนไม่จนตรอกจนมุม เบิกบานยิ้มแย้มแจ่มใสสุดติโลกสวรรค์เป็นสมบัติของผู้มีธรรมสมบัติครองใจนั้นแล พากันจำ วันนี้เทศน์เพียงเท่านี้แหละ

ตอนบ่าย ๕ โมงนี้ก็จะได้ไปเทศน์ที่ทุ่งศรีเมือง จังหวัดอุดรธานี นี้ก็จะได้ไปเทศน์ให้บ้านเกิดเมืองนอนของหลวงตาบัว สอนทางอื่นทางใดก็สอนมามากต่อมากแล้ว ที่นี้ก็ย้อนเข้ามาสอนบ้านเมืองของตน บ้านเมืองของตนมันมีแต่บุตรแต่คู หลวงตาบัวไปหาสอนแต่บ้านเขาเมืองเขา บ้านตัวมีแต่บุตรแต่คูไม่สอนบ้างเลย วันนี้พอจะระลึกตัวได้บ้าง จึงรับนิมนต์เขา ว่าตอนเย็นวันนี้จะไปเทศน์ที่ทุ่งศรีเมือง ชำระล้างพวกบุตรพวกคู ที่เต็มบ้านเต็มเมืองทั้งเขาทั้งเรานั้น ให้ค่อยจางไป ความสะอาดสะอาดอันคืออรรถธรรมก็จะได้ปรากฏ

ขึ้นที่ใจได้รู้บุญรู้บาปบ้างนะ สร้างความดี ละบาปละไปเรื่อย ๆ นี่เพราะอำนาจแห่งการเชื่อ
อรรถเชือธรรม จะได้เป็นมงคล

เอาละครแสดงธรรมก็เห็นว่าสมควรแก่กาลเวลา หากจะต้องการฟังอีก ตอนบ่าย
๕ โมงครึ่ง ก็ค่อยไปทุ่งศรีเมือง วันนี้ก็ขอยุติเพียงเท่านี้ ขอความสวัสดิ์จงมีแก่บรรดาพี่น้อง
ทั้งหลายโดยทั่วกันเทอญ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz